

Kowwaste omma emmandale, miste kuiwa
egga marga neile anda.

Agga ni pea kui Namo olli ärrasõitnud,
hallastas ominiemi temma emmand nende
peäle, ja wottis neid omma maiasse, ning
andis omma mehhe riettest neile püksa ja
üllefonnasi; sest wannad rābbalad ollid ag-
ga nende ümber. Kas se emmand sedda
armo, küste pārrast omma issanda was-
to, neile teggi, woi kas ta süddamest nende
peäle hallastas, sedda ei tea ükski muud,
kui Jummal ja temma isse; sest innimen-
ne isse tunneb omma süddame nouud ni
sammo hästi ärra, kui Jummal, ja sepār-
rast saab üksford kura innimesse emnese
süddame tunnistus temma keigefibbedam
pinaja ollema.

Namo ei kannud muud kawa riet kui
kollast, ja need ollid keif ühte wisi tehtud,
musta wodri ja musta kraega. Sest ta
ikka kartsis, et ta wennad üksford piddid
üllema, ja tahtis se lābbi nendest kōhhe
reistwisi olla; agga sesamma assi kossus

diete temma willestust. Sest kui nad nen-
da, Namo wottega wāljaehhitatud, pārra-
jaste emmandaga jutto aiasid, tulli Namo
tee peält taggast watama, kas ta wennad
weel linnas piddid ollema — — emmand
sai neid agga keldri, wina watide tahha
ārrapeita.

Kui Namo keif kōhhad lābbi nufutas,
ommeti ta keldri ei oskand minna. Siiski
wottis ta keldri wotme eest ärra, sest se
olli ette unustud, ja pistis sedda omma
kallitsesse, ning satis omma selli, waitfeld
keif linna lābbi otsima, et ta neid leiaks
ja kōrwale sadaks; ja sesinnane luggu pid-
das tedda nelli pāwa kōddo; sest ta ei
sõitnud mitte enne ärra, kuni sesinnane
temma sõbber keif linna olli lābbi otsinud.

Jaggamees woib sedda tuska arwata,
mis sel emmandal nende waeste keldriliste
pārrast olli. Ni pea, kui siis Namo agga
ärra olli sõitnud, laskis ta kōhhe selle keldri
ukse lahti wotta. Agga, mis nad leidsid
— mollemad ollid jurnud.